

ДНЕВНИКЪ

(СТЕНОГРАФИЧЕСКИ)

НА

IX^{то} ОБИКНОВЕННО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

(ТРЕТА РЕДОВНА СЕСИЯ).

XXVI заседание, Сббота, 28-й Ноемврий 1898 год.

(Отворено въ 2 часътъ слѣдъ пладнѣ, подъ прѣдсѣдателството на подпрѣдсѣдателя Христо Ивановъ.)

Прѣдсѣдателствующий Христо Ивановъ: (Звъни.) Засѣданieto се отвари.

Г-нъ секретарьтъ Михайловъ ще прочете списъка на г-да прѣдставителитѣ, за да се види: кой присѣтствува и кой отсъствува отъ днешното засѣдание.

Секретарь Георгий Ив. Михайловъ: (Прочита списъка.) Отсъствуватъ г-да прѣдставителитѣ: Атанасъ Д. Шевкеновъ, Атанасъ П. Краевъ, Геора Шойлевъ, Димитръ х. Баневъ, Димитръ М. Яблански, Димитръ К. Поповъ, Д-ръ Димитръ Теодоровъ, Димитръ Мишковъ, Даниилъ С. Юруковъ, Иванъ Ев. Гешовъ, Иванъ М. Лиловъ, Иванъ Грозевъ, Константинъ Величковъ, Коста Стефановъ, Михаилъ х. Славчевъ, Маринъ Стоиловъ, Петръ Мусевичъ-Бориковъ, Петко Катрановъ, Петръ Папанчевъ, Стефанъ Границки, Христо П. Славейковъ, Цено Леонкиевъ, Цони Георгиевъ и Юрданъ Йоновъ.

Прѣдсѣдателствующий Христо Ивановъ: Отъ 169 души народни прѣдставители отсъствуватъ 25 души; има, значи, нужното число за да може Събранието да засѣдава.

Прѣди да пристѣпимъ къмъ дневния редъ има да направимъ слѣдующитѣ съобщения. На Ковушкия народенъ прѣдставитель, г-нъ Иванъ М. Лиловъ, е даденъ петъ-дневенъ отпускъ; на Орѣховския народенъ прѣдставитель, г-нъ Юрданъ Йоновъ — петъ-дневенъ отпускъ; на Варненския народенъ прѣдставитель, г-нъ Жеко Жековъ — седемъ-дневенъ отпускъ, и на Бѣлослатинския народенъ прѣдставитель, Петко Катрановъ, по причина на болѣсть, още шесть-дневенъ отпускъ.

Освѣнъ това, постѣпило е отъ Финансовото Министерство предложение за одобряние контракта, сключенъ между

правителството, отъ една страна, и Парижката и Нидерландска Банка, Парижката Международна Банка и Императорската Кралевска Привилегирована Банка на Австрийскитѣ Земи, отъ друга, за отпущанието на правителството, срѣщу часть отъ V-та опция на 6% държавенъ ипотекаренъ заемъ отъ 1892 год. и срѣщу остатъка отъ II-та опция на 5% държавенъ заемъ отъ 1896 год. единъ авансъ отъ 10 милиона лева златни.

Ще бжде турено на дневния редъ за слѣдующето засѣдание.

Подиръ това, ви съобщавамъ, че на дневния редъ за идущето засѣдание ще бжде туренъ проектътъ за правилникъ за вжтрѣшния редъ на Народното Събрание.

Вълко Нейчовъ: Прѣдлагамъ, щото проектътъ за вжтрѣшния правилникъ на Народното Събрание да се тури най-напрѣдъ за идущия дневенъ редъ, защото иначе рискуваме да го оставимъ да висне, да го обѣсимъ, както го обѣсихме лани и по-лани.

Георги В. Даскаловъ: И напрѣдъ да е, когато остане, ще остане назадъ.

Прѣдсѣдателствующий Христо Ивановъ: На дневенъ редъ имаме докладъ на прошения отъ разни комисии.

Г-нъ докладчикътъ Буровъ има думата.

Докладчикъ Атанасъ А. Буровъ: Г-да народни прѣдставители! Финансовата комисия разгледа нѣкои отъ прошенията, които имаше, и взема рѣшения по тѣхъ, като едни остави безъ послѣдствие, а други удовлетвори. Първо ще ви докладвамъ прошенията на Тодора Н. Арнаудовъ, Софийски жителъ. Просителътъ излага, че на 19-й Януарий 1890 год. билъ заподозрѣнъ като съучастникъ въ дѣлото на покойния

майоръ Паница и административнитѣ тогава власти сж го земали и задрѣли. Слѣдъ това сж искали да направѣтъ обискъ въ неговото жилище, обискътъ билъ направенъ и, като не е ималъ тукъ свои близки роднини и приятели, не е имало кой да се грижи за неговия имотъ, стоката, която ималъ въ дюкяна като търговецъ, била распелѣна и разграбена. Това било на 19-й Януарий 1890 год. Едва слѣдъ шесть или седемъ мѣсеца идва неговия баща, даватъ му ключоветѣ, които се намирали у административнитѣ власти, отваря дюкяна и какво намѣрва вътрѣ? — Стока половината нѣмало и това, което останало, било обезцѣнено, защото било развалено. Слѣдъ това е било учредено настояничество, въ началото на 1891 год., въ присѣдствието на мировия съдия и на неговитѣ близки, направилъ се описъ на стоката и мобилитѣ, които били оцѣнени за 2.810 л., а послѣ били продадени на публиченъ тръгъ за сумата 1.416 л. и 55 ст. Той билъ осъденъ и благодарение на Негово Царско Височество, билъ помилванъ на 2-й Августъ 1894 год. и излѣзълъ отъ затвора. Слѣдъ излизанieto отъ затвора, той се билъ обърналъ къмъ учредената анкетна комисия, и се е оплакалъ за всички тѣзи закононарушения, които били извършени спрѣмо него и за разграбване на имота му, като изложилъ съ фактурѣ и съ инвентара на стоката, която ималъ, че ималъ до деня на арестуването му капиталъ за около 80 — 90.000 л., срѣщу който, както казахъ, отъ публичния тръгъ получилъ 1.416 л. и 55 ст. Анкетната комисия намѣрила исканieto му за справедливо, но тя не е могла да рѣши да се удовлетвори, а му казала да се обърне къмъ надлѣжнитѣ сѣдилища. Той завелъ искъ прѣдъ окръжния сѣдъ срѣщу хазната, за да иска врѣди и загуби, причинени отъ тогавашнитѣ административни власти, дѣлото му било разгледадено; обаче, сѣдътъ не му отдалъ това право, не е призналъ неговия искъ и го е отблъснѣлъ. Той обжалвалъ прѣдъ апелативния сѣдъ, който потвърдилъ рѣшението на окръжния сѣдъ, като го осѣдилъ на 5.334 л. и 52 ст. въ полза на хазната, за сѣдебни и по водение на дѣлото разноси; слѣдъ това е билъ издаденъ изпълнителенъ листъ и е билъ даденъ на Софийския сѣдебенъ приставъ да пристѣпи къмъ изпълнението му. Прилага и призовката на сѣдебния приставъ. Въ прошениято си той излага, че е бѣденъ и не се опасява отъ това, че сѣдебниятъ приставъ щѣлъ да дойде и намѣри нѣкакъвъ имотъ да го продаде, за да прибере сумата, за която е осѣденъ, защото той сега едва могѣлъ да се поддържа и прѣпитава, отъ кредита, който му давали неговитѣ приятели; но моли Народното Събрание да му опрости сумата, на която е осѣденъ, защото, ако стояло дѣлото така, висѣще, у сѣдебния приставъ, нито единъ отъ кредиторитѣ му не ще можѣлъ да му прави кредитъ, тѣй като всѣки се опасявалъ да не дойде сѣдебния приставъ да продаде стоката. За това именно се обръща къмъ Народното Събрание. Ималъ свидѣтелство, издадено отъ Софийското градско-общинско управление, на 28-й Мартъ 1895 год., че билъ бѣденъ.

Комисията разгледа това прошение и като намѣри, че просителътъ съ тази молба не иска нѣкакъви земени пари да му се опростѣтъ, а просто да му се опростѣтъ сѣдебни

разноси, присѣдени на хазната, рѣши да се опрости сумата 5.334 л. и 52 ст., и азъ, въ качеството си на докладчикъ на комисията, моля почитаемото Събрание да рѣши да опрости тази сума. (Гласове: Прието!)

Прѣсѣдателствующий Христо Ивановъ: Понеже никоѣ не иска думата, ще се гласува. Който е съгласенъ съ мнѣнието на комисията, щото да се опрости сумата 5.334 л. и 52 ст., които Тодоръ Арнаудовъ дължи на хазната, да си вдигне ржката. (Болшинство.) Опрощава се.

Докладчикъ Атанасъ А. Буровъ: Прошение отъ жителитѣ на с. Чора-Калина, Видинска околия. Съ това си прошение казватъ, че имало въ тѣхното землище турски имоти, които правителството засвоило и образувало пасбище нарѣчено „Басараба“, което молѣтъ да имъ се подари, защото имали нужда отъ него. Прошението е било испратено въ Финансовото Министерство, което е събрало свѣдения и намѣрило, че тия имоти сж били откупени за тѣхна смѣтка отъ тогавашната комисия за господарскитѣ и чифлишкитѣ земи, но понеже не ги заплатили, не може да става и дума за подаряване. За туй, министерството казва да се остави прошениято имъ безъ послѣдствие.

Комисията намира това мнѣние за основателно, и азъ ходатаѣйствувамъ прѣдъ васъ да се остави прошениято безъ послѣдствие.

Прѣсѣдателствующий Христо Ивановъ: Полагамъ на гласуване. Моля ония г-да прѣдставители, които приематъ мнѣнието на комисията, щото прошениято на жителитѣ отъ с. Чора-Калина, Видинска околия, да се остави безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остава се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Атанасъ А. Буровъ: Прошение отъ жителитѣ на с. Влашко-Село, Берковска околия, Ломски окръгъ. Съ това прошение казватъ, че въ тѣхното землище имало едно пасбище нарѣчено „Орлова-Чука“, което по-рано принадлежало на тѣхната община, но още въ турско врѣме било земено отъ тогавашното правителство и образувано било държавно пасбище. Давало се на тръгъ и се получавалъ годишенъ наемъ 120 лева. Тѣ молѣтъ щото това пасбище да имъ се подари, тѣй като било образувано отъ тѣхнитѣ имоти. Комисията разгледа тоя въпросъ и искала мнѣние да не имъ се подарява. Послѣ казватъ: ако почитаемото Събрание не признае да имъ се подари, то за една малка цѣна да рѣши да имъ се продаде.

Министерството на Финанситѣ, по тоя въпросъ, искава мнѣние, да имъ се продаде по петъ лева декара, като се има прѣдъ видъ качеството на земята на самото пасбище, цѣната на околнитѣ мѣста и нуждитѣ на населението; обаче, правото на ползуване да получатъ, когато внесѣтъ напълно стойността и то въ срокъ отъ три години.

Комисията прие да се продаде прѣдметното пасбище по петъ лева декара и моли Нар. Събрание да приеме това мнѣние.

Прѣсѣдателствующий Христо Ивановъ: Полагамъ на гласуване. Моля ония г-да прѣдставители, които приематъ мнѣнието на комисията, щото на жителитѣ отъ с. Влашко-Село, Берковска околия, да се продаде държав-

ното пасбище „Орлова-Чука“, находяще се въ землището на сжщото село, по петъ лева декара, съ условие да го исплатятъ въ разстояние на три години и да имъ се отстъпи, слѣдъ като исплатятъ цѣлата му стойностъ, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Приема се.

Докладчикъ Атанасъ А. Вуровъ: Прошение отъ жителитъ на с. Дълги-Дѣлъ, Берковска околия. Въ землището имъ имало държавно пасбище, нарѣчено „Горни-Змиянецъ“ отъ около 1.000 декара, което се давало на търгъ и често се наемало отъ различни наематели, които послѣ го давали подъ наемъ на просителитъ съ извѣстно възнаграждение, или честъ, пжти тия хора сж являвали на търга, просто да имъ даждъ нѣкаква сума да не наддаватъ и по тоя начинъ селенитъ отъ това село сж били изложени единъ видъ на експлоатация отъ страна на тия наддавачи. За туй, като се оплакватъ, че често пжти могло да става това, когато пасбището е било вземано отъ частни лица, които ги експлоатирали, молятъ Народното Събрание да имъ продаде по извѣстна цѣна това пасбище. Прошението е било испратено въ Министерството на Финанситъ, което е събрало всичкитъ свѣдения и е на мнѣние да имъ се продаде по три лева декара, съ условие обаче, като внесатъ цѣлата стойностъ, да имъ се прѣдаде да се ползватъ отъ него.

Комисията се съгласи съ мнѣнието на Министерството на Финанситъ и моли Събранието да приеме да се продаде пасбището по три лева декара.

Иванъ М. Абрашевъ: Г-да народни прѣдставители! Въ минжлото заседание имаше такова едно прошение дадено отъ с. Козлодуй, тоже за землище. Както комисията, тѣй и Народното Събрание прие, че съгласно постановленията на Конституцията, гдѣто е казано, че държавни имоти когато се отстъпжтъ или даватъ нѣкому, това трѣбва да става съ законъ, внесенъ отъ Министерството на Финанситъ. По-напрѣдъ вие приехте да се продаде на едни селени по петъ лева декара, а тукъ виждаме, че комисията прѣдлага по три лева за декаръ, когато с. Козлодуй се съгласяваше да даде 15 лева за декаръ и вие отхвърлихте исканieto на жителитъ отъ с. Козлодуй, понеже не било съобразно съ закона и противорѣчало на Конституцията. Азъ не разбирамъ, защо въ единъ случай давате на едни хора да купжтъ държавни земи, а въ други не давате. Ако давате на едни, трѣбва да дадете и на други. Ако се съобразяваме съ Конституцията, трѣбва да отхвърлимъ на редъ всички тия заявления; иначе ще нарушимъ Конституцията.

Димитръ Ночевъ: Азъ, г-да народни прѣдставители, като че ми се щѣ да поддържж възглаголетъ на г-на Абрашева, но не въ тая форма, въ която той говори. Ние сега прѣди малко приехме да се отстъпи извѣстно държавно пасбище на нѣкоя община по 5-6 л. декара. Моето мнѣние е, че въпросътъ за държавнитъ пасбища, ако и да имаме отъ толкова години Финансово Министерство, не е тѣтелно и хубаво изученъ. Най-напрѣдъ Финансовото Министерство би трѣбовало да узнае границитъ на тия държавни пасбища и знаейки се границитъ на тия пасбища, щѣхме да знаемъ: кому какво подаряваме и кому какво трѣбва да се про-

даде. Истина е, че населението има необходимостъ отъ тия пасбища, но тая необходимостъ е сравнително съ интереситъ изобщо, или съ дохода, който има населението, твърдѣ ниска. Каза се и прѣди нѣколко дни, когато се разискваше, ако се не лѣжж, за Козлодуйското пасбище, каза се, че ние съ отстъпванието на пасбищата повдигаме скотовъдството. Харизваме или продаваме на селенитъ, безъ да знаемъ що и какво даваме. Споредъ мене най-хубавата мѣрка, която може да се вземе за държавнитъ пасбища е, да се оставжтъ тѣ така още за 10-20 години, до когато стжнимъ на краката си и съ земледѣлието и съ скотовъдството. Тогава ще видимъ: има ли нужда да продаваме или не държавнитъ пасбища, а може и да се харижжтъ на общини, които прогресиратъ съ скотовъдството. Защо? Ще ви кажж защо. Задъ грѣба на селянитъ се явяватъ извѣстни хора, даватъ имъ пари и подиръ 5-10 години като не могатъ да ги исплатжтъ, защото иматъ лихви, погашения и не знаж какво, тия частни лица ставатъ притѣжатели на ония държавни имоти, които може би, повече отъ увѣренъ съмъ, ще могатъ да даждъ възможностъ на бжджцето поколение да живѣе. Това е така. Сега за сега желяж всичко направено до сега по тоя въпросъ да се повърне и да дойдемъ до една точка. Ето какво. Всички тия пасбища, г-да народни прѣдставители, давани сж подъ наемъ 10-15 години. Резултатитъ се знажтъ какви сж и за едни и за други пасбища. Сега да намѣримъ срѣдното число на наема, да отстъпимъ и отъ срѣдного, да вземемъ минимума и тогава, заповѣдайте почтени селени, ако струва наема 2.000, ще ви го дадемъ за 800 л., който ще плащате до тогава, до когато видимъ какво ще стане съ тия държавни имоти. (Шумъ.) Изслушайте, моляж ви се, единъ гласъ, който е изучилъ горѣ-долѣ тоя въпросъ за пасбищата. Азъ бихъ желалъ, да се остави на правителството, да прави прѣдпочтение на ония селяни, въ районитъ на които се намиратъ държавни имоти, а не да се харизватъ и продаватъ, до гдѣто не развиемъ нашето земледѣлие и скотовъдство. По-късно ще плачемъ за тия пасбища, още повече, че тѣ косвеннимъ образомъ ще паднатъ въ частни ржцѣ и ние ще образуваме чокойлука. За туй, моляж да се отстъпжтъ, съ малкъ наемъ, държавнитъ пасбища на ония селяни, въ района на който се намиратъ, но никога да не се продаватъ.

Вълко Нейчовъ: Съображенията, исказани отъ г-на Абрашева, не могатъ освѣтъ да сж най-основателни, а така сжщо и съображенията, исказани отъ г-на Ночева. Не може Народното Събрание да смята, че непрѣмѣнно една община, като проси да ѝ се отстъпи извѣстна частъ държавна земя, има нужда отъ тая земя, когато и друга една община, ако и не се е свѣтила да проси тая сжщата земя, може да има нужда отъ нежъ. Основателно, право ще бжде, прочее, щото Министрътъ на Финанситъ, отъ какъ изучи, отъ какъ узнае положението на общината, отъ какъ узнае колко е пространството, отъ какъ узнае цѣната, която земята може да прѣдставлява, за да се направи отстъпката, ако има мѣсто, да поиска съ мотивиранъ законъ да стане отстъпванието. Така разбирамъ азъ, че би трѣбовало да става въ подобни

случаи: Народното Събрание върши една грѣшка, когато съ единъ общъ вотъ отстъпва на бързо или току—така дава единъ държавенъ имотъ на една община, която проси това, може би, съ сълзи на очи. Най-умѣстно е, да се констатира прѣдварително: кои общини иматъ нужда отъ отстъпване на една държавна земя, пасбище или друго, и тогава да се отстъпва съ законъ. Едно пасбище да се отстъпи тогава, когато ще се разработи и се направи на земя, която да ражда, да произвежда разни зърнени произведения, а не да го употребяватъ за пасбище. Ако ще го употребяватъ за пасбище на една община, по-добъръ ще бѣде да не се отстъпва, а да се остави на държавата, която да го дава на всички, които иматъ нужда за пасбище, срѣщу единъ наемъ въ полза на държавата. Държавата само едно нѣщо може да направи умѣстно, и то е, ако дава подобни земи направо на известни общини подъ наемъ, вмѣсто тѣ да ги взематъ подъ наемъ отъ частни лица, които бихъ ги взели отъ държавата на по-износни условия. Държавата взема отъ всички, а дава на малцина и, може би, не всѣкога твърдѣ умѣстно. За първото азъ не вдигнахъ рѣка и сега нѣма да вдигна рѣка, и за това моля Народното Събрание да не приема това прѣдложение, а да се остави на Министерството на Финансите да изучи тоя прѣдметъ и когато се укаже, че една община има нужда, да ѝ се отстъпи едно пасбище, Министерътъ на Финансите да внесе мотивиранъ законъ, за да иска отстъпването му.

Раденко Николовъ: Азъ, като сподѣлямъ мнѣнието на прѣдговорившиятъ, има да забѣлѣжъ слѣдующето. При разрѣшеніето на такива въпроси трѣбва да се прѣпорѣча, както на Министерството на Финансите, така и на комисията, да внимава добръ, защото има такива богаташи експлоататори, които каратъ селянитѣ да подпишатъ известно заявление, че ужъ за селото трѣбва пасище, а въ сжщностъ то не се иска за селото, но за известенъ човѣкъ, който имъ е засѣл пари и послѣ хемъ ги товари съ лихви, хемъ имъ отнима пасбището. За това, азъ съмъ на мнѣние, че трѣбва да се внимава при разрѣшаваніето на такива въпроси и да се изучава прѣдварително: да ли това пасбище, което се иска да се купи, ще бѣде за всичкитѣ селяни, или за известни експлоататори.

Докладчикъ Атанасъ А. Буровъ: За страха, който се пеназа отъ г-на Нейчова, ще отговорѣ, че свѣденията, които се намиратъ при това прошение, сж събрали отъ Министерството на Финансите и че по всѣко прошение, което се докладва тукъ отъ комисията, има събрани пужднитѣ свѣдения. Тия свѣдения Министерството на Финансите е събирало чрѣзъ финасовитѣ чиновници и окръжнитѣ постоянни комисии. Министерството на Финансите, като е намѣрило, че общината има нужда отъ пасбище, като е взело въ съображение цѣната на околнитѣ мѣста, опрѣдѣлило е цѣната на тоя имотъ и е показало мнѣние да се отстъпи на това село. Сега, и да се рѣши отъ Събранието да се испрати това прошение на Министерството на Финансите, пакъ сжщото ще излѣзе. Другъ е въпросътъ, ако тия свѣдения не сж вѣрни. Ако излѣзе, че не сж вѣрни тия свѣдения, тогава съмъ съгласенъ да се испрати прошеніето

въ Министерството на Финансите и да се иска да стане повторно изучаване.

Колкото за думитѣ на г-на Абрашева, че това трѣбвало да бѣде съгласно съ Конституцията, азъ мисля, че тъкмо тоя случай е съгласенъ съ Конституцията. Чл. 52-й отъ Конституцията, за който станъ дума, гласи, че начинътъ, по който ще става отстъпването на държавнитѣ имоти, ще се опрѣдѣли съ законъ. Такъвъ законъ сжществува. Той е издаденъ на 30-й Ноемврий 1891 год. и има такова заглавие: Законъ за продаване, размѣняване и експлоатиране държавнитѣ недвижими имоти. Въ чл. 1-й на тоя законъ, е казано: (Чете.) „Дава се право на Министра на Финансите да продава слѣдующитѣ държавни имоти: а) всички земи съ пространства по-малки отъ 3 хектара (30 дюлума); б) всички покрити имоти, които донасятъ годишенъ приходъ по-малко отъ 100 л.; в) ония земи и покрити имоти отъ по-голѣмитѣ, които донасятъ годишно чистъ доходъ по-малко отъ 8% отъ стойността имъ;“ и т. н. Така щото, тоя законъ дава право на Министра на Финансите не само да не внася особено прѣдложение да се рѣшава отъ Народното Събрание, но че има право да направи това и по своя инициатива. Но понеже тия хора сж се обърнали до г-на Прѣдсѣдателя на Народното Събрание и той е резолиралъ прошеніето да се събератъ свѣдения отъ Министерството на Финансите, и понеже такива свѣдения сж събрани, комисията ги разгледа и взе рѣшеніето, което по-рано ви казахъ. Сега Народното Събрание е свободно, ако намира тия свѣдения за достатъчни, да удовлетвори или не просбата на тия хора. (Иванъ М. Абрашовъ: Колко декара е земята?) Хилядо декара. (Димитръ Ночевъ: Малко е казано. Може да е и двѣ хиляди декара!)

Азъ счетохъ за нужно да дамъ тия обяснения, а пъкъ Събранието е свободно да вземе каквото ще рѣшеніе. Такива рѣшения има взети отъ комисията много, но ни едно рѣшеніе не е взето да се отстъпи даромъ нѣкаква земя, както каза г-нъ Ночевъ. До сега не е докладвано ни едно прошение да се отстъпи даромъ нѣкому правителствена земя. Напротивъ, всѣки пътъ се е имало прѣдъ видъ: колко струва земята, какъвъ доходъ дава, качеството на земята и т. н. Сега Народното Събрание може да рѣши цѣната да бѣде сжщата или друга и да се удовлетвори или не просителитѣ.

Иванъ М. Абрашевъ: Г-да прѣдставители! Мнѣнието на г-на докладчика е почти сжщото, каквото бѣше и моето, когато говорихъ по-напрѣдъ по едно тоже такова мнѣние на Министерството на Финансите, относително друго едно прошение, адресирано до Народното Събрание, т. е. че е основателно да се отстъпи имотътъ, който се искаше съ него. Тогава азъ казахъ, че . . . (Шумъ. — не се чува.) Минжлото засѣданіе по прошеніето на с. Козлодуй тоже имаше мнѣние отъ г-на Министра на Финансите, но тогава се даде мнѣние да не се продава. Като е така, сега на какво основание ще се вземе друго рѣшеніе за прошеніето на това село? Какво казва законътъ? — Законътъ казва, че Министерътъ на Финансите има право да продаде самъ една

земя, само когато тя е 30 декара, а пък туку сж хилядо декара. Тогава почитаемиятъ Министръ на Финансиитъ, ако по закона има право да отстъпва такива имоти, за какво внася такова мнѣние въ Народното Събрание? Споредъ мене, нѣмаше нужда да се внася тоя въпросъ туку, а трѣбваше, по закона, да се продаде отъ Министерството на Финансиитъ. Щомъ така стои работата, нѣмаше нужда отъ никакво мнѣние, а трѣбваше да се постигнѣ съгласно съ чл. 1-й отъ закона за отстъпване на държавнитъ имоти. Но ето гдѣ е въпросътъ. Много села се явяватъ да искатъ пасбища, но, слѣдъ като ги купятъ, раздѣлятъ ги на селянитъ споредъ положението имъ, т. е. единъ взема 20 декара, други 30, трети 40 и т. н. Но прѣди това, па и послѣ това, какво става? — Излиза единъ главенъ кръчмаринъ въ селото, дава на едного 100 л., на други 150, на трети и четвърти не знамъ по колко и тѣ купуватъ за тѣхъ по известна часть земя, а пъкъ слѣдъ 4—5 години, като не могатъ да му исплатятъ паритъ, той имъ продава и ежцитъ, и воловетъ и най-сетнѣ самитъ нѣви, които сж купили съ тия пари. Е, при такова положение на работата, азъ се чудя въ какво се е разширило земледѣлието на туй село отъ толкова години, та иска земя? Ако погледнемъ добръ, ще видимъ, че само злоупотрѣблениа се вършатъ отъ тия, които купуватъ държавни земи. Азъ бѣхъ на сжщото мнѣние; но понеже Конституцията казва, че за такова отстъпване г-нъ Министрътъ на Финансиитъ трѣбва да внесе мотивиранъ законъ, за да се знае: да ли има нужда или не селото отъ земя, за това сега се съгласявамъ, че това трѣбва да става съ законъ. Ако и въ името на общината да се прави отстъпката, ако и да знаемъ, че, съгласно единъ сжществующъ законъ, не могатъ да се продаватъ мѣритъ или горитъ на селата, всѣ пакъ селянинътъ не може да види нищо отъ отстъпената земя, защото ѝ взема, не слѣдъ много врѣме, селскитъ кръчмаринъ. За това, азъ съмъ на мнѣние да ги не даваме въ ржцѣтъ на експлоататоритъ, защото това вече не е милостъ, а е поробване на селото отъ селския кръчмаринъ.

Риза Ибрахимовъ: Г-да народни прѣдставители! Прѣдговорившиятъ г-да, направихъ разни прѣдложения. Азъ ще направя едно прѣдложение и мисля, че ще бждѣтъ доволни, както селянитъ, тѣй и прѣдговорившиятъ г-да прѣдставители. Хемъ нѣма да излѣзатъ тия имоти отъ ржцѣтъ на правителството, хемъ ще печелатъ селянитъ. Именно, да имъ се даде това мѣсто подъ наемъ. Да се събере наемътъ отъ петъ години и срѣдното число да имъ се възложи да го плащатъ всѣка година, като наемъ на държавата. Въ таквъ случай, нѣма да се опасявате, че въ чужди ржцѣ ще попадне имотътъ, хемъ ще си остане въ ржцѣтъ на държавата. Ако ли се иска да се купи имотътъ за смѣтка на общината, то тогава пакъ е добръ; но, ако се иска отъ общината за нѣкои чорбаджии, тогава е другъ въпросътъ. Тогава и азъ съмъ на мнѣние да се не продава, а да си остане на държавата. Затова, азъ правя прѣдложение, вмѣсто да се праща прошеніето въ Министерството на Финансиитъ за изучаване, да се испрати то въ Министерството, за да вземе срѣдното число отъ петъ-годишния

наемъ на това пасище и да възложи тоя наемъ на общината за ползуването ѝ отъ това пасище.

Докладчикъ Атанасъ А. Буровъ: Азъ казахъ, г-да прѣдставители, че тия заявления, които сж подадени, не сж подадени по инициативата на Министра на Финансиитъ; тѣ сж заявления на частни лица. Чл. 84 ѝ отъ основния законъ дава право на всичкитъ български граждани да се обръщатъ къмъ Народното Събрание и да изказватъ своитъ нужди и начина, който намѣрватъ, за да поправятъ тѣхното материално положение. Така щото, искамъ да обрѣжъ вниманието на г-да прѣдставителитъ, че тия прошения не сж внесени по инициативата на г-на Министра на Финансиитъ, но по частна инициатива сж проводени до г-на Прѣдсѣдателя на Народното Събрание, а пъкъ Прѣдсѣдателятъ на Народното Събрание ги испраща на г-на Министра на Финансиитъ, за да даде нуждитъ свѣдения по тѣхъ и слѣдъ това ги испраща на финансовата комисиия и тя рѣшава.

Колкото до казаното отъ г-на Абрашева, за рѣшеніето отъ Козлодуйчане, защо не се отхвърлило мнѣнието на г-на Министра на Финансиитъ, причината бѣше, че оня соватъ билъ голѣмъ и като единъ въ цѣлия окръгъ, прѣдставлявалъ удобностъ да се направи нѣщо въ бждѣще отъ него. И за туй, комисиията не се съгласи съ мнѣнието на Министра и имъ отказа. А пъкъ въ тоя случай остава на насъ да вземемъ рѣшение въ смисълъ да удовлетворимъ исканіето на просителитъ, или да не го приемемъ.

Георги Клисурски: Г-да прѣдставители! Азъ съмъ отъ Берковската околия и знамъ това пасище. Това пасище е повечето каменисто и едвамъ ли струва три лева декарътъ, както е опрѣдѣлила комисиията цѣната му. Но, ако оставимъ да се даде на селянитъ, много нѣти самитъ селяни ще го даватъ на търгъ на селяни или на други и не ще има тогава кждѣ да си пущатъ добитѣка отъ селото и ще ставатъ пакъ стѣлкновения. Затова, азъ съмъ на мнѣние и по единъ левъ даже да се отстъпи. Това пасище, ако се продаваше, не струва и 1.000 л., а пъкъ сега, както каза г-нъ докладчикътъ, че ще се отстъпи дулюмътъ по 3 л.; това е много скъпо. Азъ прѣдлагамъ да се отстъпи по два лева декарътъ, сирѣчь за 2.000 л., и моля Народното Събрание да приеме да се отстъпи това пасище.

Прѣдсѣдателствующий Христо Ивановъ: Г-да прѣдставители! Освѣнъ мнѣнието на комисиията, има прѣдложение отъ г-на Абрашева, да се не удовлетворява исканіето на просителитъ.

Има прѣдложение отъ г-на Ночева, да се даде пасището на просителитъ подъ наемъ, слѣдъ като се вземе за наемъ срѣдното число отъ 15-годишния му наемъ.

Има прѣдложение отъ г-на Нейцова, да се изучи въпросътъ отъ Министерството на Финансиитъ и отстъпването да стане съ мотивиранъ законъ.

Има и прѣдложение отъ г-на Риза Ибрахимовъ, което не можахъ да схваня.

Риза Ибрахимовъ: Да се вземе срѣдното число отъ 5-годишния наемъ.

Прѣдсѣдателствуващия Христо Ивановъ: Значи, вашето прѣдложение е еднакво съ онова на г-на Ночева.

Георги Клисурски: Азъ направихъ прѣдложение да се отстъпи по два лева.

Прѣдсѣдателствуващия Христо Ивановъ: Добръ.—И най-послѣ, прѣдложение отъ г-на Клисурски, да се отстъпи пасбището по два лева декарътъ.

Ще дамъ на гласуване най-напрѣдъ прѣдложението на комисията. Моля ония г-да прѣдставители, които приематъ мнѣнието на комисията по докладваното прошение, да си вдигнатъ ржката. (Гласове: Болшинство!—Други гласове: Мнѣство!) Моля г-на квестора Атанасъ Славовъ да провѣри, понеже има оспорване.

Квесторъ Атанасъ Славовъ: (Слѣдъ провѣряването.) Болшинство е.

Прѣдсѣдателствуващия Христо Ивановъ: Значи, приема се мнѣнието на комисията.

Докладчикъ Атанасъ А. Буровъ: Постъпило е въ Народното Събрание едно прошение отъ жителитѣ на село Дебово, Никополска околия, Свищовски окръгъ, съ което заявяватъ, че понеже мерата на тѣхното село не била достатъчна и имали нужда отъ повече мера, затова искатъ да имъ се даждъ отъ Керимитлийския соватъ около 1.000 декара за мера. Това прошение е било испратено въ Министерството на Финанситѣ, което е събрало свѣдения и намира, че тоя соватъ не може да се продаде само на Дебовчане, а трѣбва да се даде частъ отъ него и на Асѣновчане, които тоже имали нужда отъ мера, и затова обръща вниманието на комисията, че ако тя намѣри за добръ да се продаде тоя соватъ, то той да се продаде непрѣмѣнно на тия двѣ села, именно Дебово и Асѣново, ако двѣтъ искатъ да го купятъ.

Тукъ е именно случаятъ да кажъ въ отговоръ на г-на Нейчова, че когато се пращатъ прошенията за изучаване, комисията имаше прѣдъ видъ тия съображения, искавши отъ г-да прѣдставителитѣ, именно да се види: да ли нѣматъ и други села нужда отъ това пасбище и да ли знайтъ, че друго село го е поискало, та, ако не знайтъ, да имъ се каже и тѣ да поискатъ отъ него, ако иматъ нужда. Тоя случай показва, г-да прѣдставители, че при изучаването на това прошение се е имало прѣдъ видъ и това съображение: да ли и други пѣкон села нѣматъ нужда отъ това пасбище. Затова, комисията се съгласи съ г-на Министра на Финанситѣ и прие, щото соватътъ „Керимитлии“ да се отстъпи по 10 л. декарътъ за двѣтъ села Дебово и Асѣново, и то, ако искатъ и Асѣновчане, съ условие, слѣдъ като внесатъ паритѣ въ хазната, да имъ се прѣдаде. Затова, моля да се приеме това прѣдложение на комисията.

Прѣдсѣдателствуващия Христо Ивановъ: Понеже никой не иска думата, ще дамъ на гласуване. Моля ония г-да прѣдставители, които приематъ мнѣнието на комисията по докладваното прошение, както се иска отъ г-на докладчика, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Приема се.

Докладчикъ Атанасъ А. Буровъ: Молба отъ черковното настоятелство и жителитѣ на с. Кошарево, Брѣзничка околия. Тѣ казватъ, че имало въ селото имъ, отъ незапом-

нени врѣмена турски гробища, въ които слѣдъ освободителната война наумили да си направятъ черква „Св. Никола“. Въ тия гробища тѣ даже намѣрили остатъци отъ нѣкакъвъ параклисъ, останжлъ отъ старо врѣме. Като почнали да правятъ черквата, правителството заявило претенция върху това мѣсто и искало да го продаде на търгъ. Обявилъ се търгъ, като се сложила сумата 120 лева, но никой конкурентъ не се явилъ да наддава. Сега просителитѣ искатъ да имъ се продаде това мѣсто за 120 лева.

Комисията, като разгледа тоя въпросъ, не се съгласи да се продаде това мѣсто за 120 лева, защото искала мнѣние, че надъ всички турски гробища или храмове държавата нѣма никакви права; тѣ сж по право на общинитѣ или черковнитѣ настоятелства, и понеже въ тоя случай се прави пакъ черква на това мѣсто, то нито да се продава, нито да се искатъ пари, а да се припознае тѣхното право на собственостъ надъ тоя имотъ. Затова, моля да се вземе такова рѣшение по това прошение.

Прѣдсѣдателствуващия Христо Ивановъ: Понеже никой не иска думата, ще се гласува. Моля ония г-да прѣдставители, които приематъ прѣдложението на комисията по докладваното прошение, както се иска отъ г-на докладчика, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Приема се.

Докладчикъ Атанасъ А. Буровъ: Молба отъ жителитѣ на Муртатлийската селска община, Брѣзовска околия. Просителитѣ въ прошенията си казватъ, че сж били искупили всичкитѣ имоти и юртове отъ съсѣдното село Севинлий. Това село се било изселило и понеже тѣ купили всичкитѣ му имоти, то слѣдвало и всички пасбища и мери да останатъ тѣхна собственостъ. Тоя въпросъ е билъ разрѣшенъ съ протоколъ отъ Министерския Съвѣтъ № 40, въ засѣданието му отъ 15-й Юлий 1892 год., като се припознали за правособственници на тия имоти и имъ било съобщено това. Но послѣ тоя протоколъ е билъ отмѣненъ и държавата турила ржка на тия балталджи. Сега тѣ искатъ да се припознайтъ отъ Събранието за правособственници на тия мери и балталджи, понеже били искупили имотитѣ на селото, на което сж принадлежали.

Комисията не се съгласи съ тѣхното искание и искала мнѣние да остане прошениято имъ безъ послѣдствие, и затова моля Събранието да приеме това нейно мнѣние. Тѣ въ прошенията си не изказватъ желание да го купятъ. Ако иматъ нужда да го купятъ, то е другъ въпросъ, а така, каквото е исканието имъ, трѣбва да се остави безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствуващия Христо Ивановъ: Понеже никой не иска думата, ще се гласува. Моля ония г-да прѣдставители, които приематъ прѣдложението на комисията по докладваното прошение, както се иска отъ г-на докладчика да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остава се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Атанасъ А. Буровъ: Друга молба отъ жителитѣ на Ржжево-Конарската селска община, Сърнено-Горска околия, Пловдивски окръгъ. Въ молбата си казватъ, че отъ незапамтени врѣмена жителитѣ на общината сж се ползували задружно съ жителитѣ на бившето с. Узунъ-Исмаилово отъ пашата и балталжка, находящи се въ съ-

сѣдство на с. Узунъ-Исмаилово. Селото Узунъ-Исмаилово се било изселило и жителитѣ отъ Рѣжово-Конарската община били искупили всичкитѣ имоти. Искатъ да се припознахтѣ за правособственици на пасбищата и балталжцитѣ. Затова нѣщо сж заявили на правителството. Правителството възложило на Пловдивската Постоянна Комисия да разгледа този въпросъ и тя на 7-й Юлий 1889 год. признала правото имъ да се ползватъ отъ пашитѣ и балталжцитѣ на изселеното се с. Узунъ-Исмаилово; но послѣ отъ Финансовото Министерство се разгледала работата и било отблъснато първото рѣшение, като не имъ признало тѣзи тѣхни права. Сега се обръщатъ къмъ почитаемото Народно Сѣбрание съ молба двояка: или да ги признае за правособственици на тия имоти, или, въ случай, че не ги признае, да рѣши да имъ се продахтѣ по известна цѣна.

Комисията прѣгледа тѣхната молба и по първия въпросъ: да се признахтѣ за правособственици, рѣши: да се отблъсне, а за другия въпросъ не искава никакво мнѣние, защото Министерството на Финанситѣ не е събрало свѣдения и не може да се вземе по него рѣшение. И азъ исказвамъ това мнѣние прѣдъ Народното Сѣбрание, щото за правособственностъ молбата да се отблъсне, а колкото за покупката — да се испрати прошенито въ надлѣжното министерство, за да събере нуждитѣ свѣдения.

Прѣдсѣдателствующий Христо Ивановъ: Ще се гласува. Ония г-да прѣдставители, които приематъ заключението на комисията, което е: да се испроводи настоящето прошение въ Министерството на Финанситѣ, за да събере нуждитѣ свѣдения, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Ще се испрати въ Министерството на Финанситѣ.

Докладчикъ Атанасъ А. Буровъ: Прогшение отъ общинския сѣвѣтъ на Вѣлослатинската община, Вратчански окръгъ. Просителитѣ казватъ, че въ турско врѣме е имало въ селото единъ турчинъ на име Генджаа, и, когато е билъ живъ, е ималъ единъ балталжкъ въ тѣхното землище, въ който балталжкъ имъ позволявалъ да отиватъ съ добитѣка си тамъ. Слѣдъ освободителната война той умрѣлъ, и като е билъ бездѣтний, държавата турила ржка върху този балталжкъ и не допуца да отива тѣхниятъ добитѣкъ въ него, макаръ че имали голѣма нужда. Прогшението е било испратено въ Министерството на Финанситѣ и то е събрало, чрѣзъ своитѣ подвѣдомствени органи, свѣдения и исказва мнѣние: да се не продава балталжка, защото има гора, която е вземана подъ надзора на Министерството на Търговията и Земледѣлието и за въ бѣдѣще се очаква да бѣде добра гора, отъ която да се ползува държавата.

Комисията, като взе това прѣдъ видъ, рѣши: да се остави прогшението на Вѣлослатинския общински сѣвѣтъ безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствующий Христо Ивановъ: Ще се гласува. Ония отъ г-да прѣдставителитѣ, които приематъ заключението на комисията, което е: да се остави въпросното прошение безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остави се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Атанасъ А. Буровъ: Прогшение отъ Атанаса Тодоровъ, живущъ въ с. Голѣмо-Яларе, Търновско. Въ

прогшението си излага, че имало въ Търновския окръгъ едно държавно пасбище, между селата Рѣсенъ, Хотница и Голѣмо-Яларе, което не могло да се упаци отъ другитѣ окръжающии го села, и малко по малко били го заграбвали. Моли Народното Сѣбрание да му го отстѣжни даромъ, за да го запази, и, отъ друга страна, да образува образцово стопанство, както казва той.

Комисията разгледа това прошение и като намѣри, че това, което иска да направи, не е по силитѣ му и не се вижда, че ще може да осжществи това, което иска, исказва мнѣние да остане прогшението му безъ послѣдствие, и азъ моля почитаемото Народно Сѣбрание да одобри това нейно рѣшение.

Прѣдсѣдателствующий Христо Ивановъ: Ще се гласува. Ония г-да прѣдставители, които приематъ заключението на комисията, което е: да остане безъ послѣдствие прогшението на Атанаса Тодоровъ, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остави се безъ послѣдствие.

Докладчикъ г-нъ Михайловъ има думата.

Докладчикъ Георги Ив. Михайловъ: Въ комисията по Министерството на Общитѣ Сгради сж постѣпили нѣколко заявления, които се разгледахъ отъ сжщата комисия и съ докладванието на които съмъ азъ натоваренъ.

Заявление отъ кмета на с. Лѣджене, Пещерска околия, Татаръ-Пазарджикски окръгъ. Той казва, че общината е дала едно заявление до VIII-то Обикновено Народно Сѣбрание, съ което е искала 3.000 л. помощъ за исплащане на единъ инженеръ по планиране и урежулиране на селото, и 10—12.000 л. за отчуждение мѣста за урежувание разсадна градина, прѣдвидена за паркъ при банитѣ. Сжщото Сѣбрание е отпустило 3.000 л. за исплащане на инженера, а по отношение другата помощъ е взело рѣшение да се възложи на Министерството на Общитѣ Сгради, да изучи въпроса и да го повърне на Народното Сѣбрание. Министерството на Общитѣ Сгради изработило единъ планъ, който прѣпраща на Народното Сѣбрание и казва, че дѣйствително, за да се расхубави мѣстото около банитѣ, трѣбва да отчуждѣтъ нѣкои частни имоти. Сжщото село се е отнесло съ едно заявление до Министерството на Търговията и Земледѣлието, да иска помощъ и отъ тамъ. Министерството на Търговията и Земледѣлието е отговорило, че е съгласно да делегира вѣщи лица по урежулирането на парка.

Комисията, като взе прѣдъ видъ, че на тази община единъ пѣтъ е отпустила една помощъ отъ 3.000 л., и послѣ, като взе прѣдъ видъ още, че Министерството на Търговията и Земледѣлието, за да може да се расхубави мѣстността около банитѣ, е готово да испрати вѣщи лица за урежувание на градината, намѣри за невѣзможно да се отпусне още една помощъ отъ 10—12.000 л. на тази община и рѣши да се остави тѣхното заявление безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствующий Христо Ивановъ: Ще се гласува. Ония отъ г-да прѣдставителитѣ, които приематъ заключението на комисията, което е: да се остави безъ послѣдствие заявлението на кмета отъ с. Лѣджене, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остави се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Георги Йв. Михайловъ: Молба отъ общинитѣ на с. Тополово, Конушка и Борисовградска околия, въ която казватъ, че тѣхното село брои 600—650 къщи и отъ 5—6 години насамъ тамъ се е починило произвежданieto на тютюня въ голѣмо количество, което е привлѣкло голѣмо число търговци отъ разни страни за да купуватъ тютюнъ отъ тамъ, но тѣзи търговци срѣщали голѣми прѣпятствия по нѣмание телеграфо-пощенска станция въ това село. Затова, молжтъ Народното Събрание да рѣши да се отвори въ това село една телеграфо-пощенска станция.

Това заявление е било испратено до Главната Дирекция на Пошитѣ и Телеграфитѣ за обяснение. Сжщата дирекция казва, че това село се е отнесло съ едно заявление до Главната Дирекция и послѣдната е казала условията, подъ които би могла да открие единъ клонъ на пошитѣ и телеграфитѣ въ това село, защото въ такива мѣста, гдѣто телеграфо-пощенската станция ще служи само за удовлетворение на мѣстнитѣ нужди, трѣбва жителитѣ да си набавжтъ разни нужни материяли, да си набавжтъ здание и разсиленъ. Тази община е отказала да се съгласи на тѣзи условия и намѣрила за добръ да се отнесе до Народното Събрание.

Комисията, като взе прѣдъ видъ всички тѣзи работи, рѣши: да остане безъ послѣдствие заявлението на Тополовските общини.

Прѣдседателствуващия Христо Ивановъ: Понеже никой не иска думата, ще дамъ на гласуване. Ония отъ г-да прѣдставителитѣ, които приематъ заключението на комисията, което е: да остане безъ послѣдствие заявлението на Тополовските общини, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остава безъ послѣдствие.

Докладчикъ Георги Йв. Михайловъ: Прогшение отъ Станя Савовъ, отъ гр. Османъ-Пазаръ, съ което казва, че прѣзъ 1894 год. вземалъ доставката на 870 телеграфни стълпове на 13 разни пунктове по желѣзнопжтната линия Шуменъ—Варна и други мѣста. Но понеже, по разни причини, не можалъ да ги достави на врѣме, Министерството на Общитѣ Сгради, Пжтищата и Съобщенията, за неустойка на срока, конфискувало му залога отъ 345 л. и 50 ст., за въ полза на държавното съкровище. Сега той се обръща къмъ Народното Събрание съ молба да рѣши, щото този конфискуванъ залогъ да му се възвърне назадъ.

Къмъ това прошение има още едно заявление отъ сжщата категория и отъ сжщия прѣдприемачъ, съ което казва, че прѣзъ 1892 год. билъ вземалъ ремонтниранieto на Варненската главна крайбрѣжна скеля за 8.500 л. Когато започналъ раскриванieto на върхната конструкция на зданието, указало се, че материялтътъ на цѣлия покривъ билъ гнилъ, и имало нужда за повече поправки, които той билъ направилъ, по съглашение съ Министерството на Общитѣ Сгради, Пжтищата и Съобщенията, и да му се плати туй, което той похарчи. Тѣй излага той. И билъ похарчилъ 26.936 л. за добавъчни работи. Обаче, комисията, по приеманieto на зданието, намѣрила, че извършенитѣ работи въ повече не стрували освѣнъ 23.115 л., които му били и заплатени. Той сега съ второто си заявление обръща се

пакъ къмъ Народното Събрание и иска, щото то да рѣши да му се заплати и остатъка 3.821 л.

Прогшетарната комисия, като взе прѣдъ видъ, че за подобни спорове заинтересуваното лице трѣбва да се отнесе не до Народното Събрание, а до надлѣжното сждилище, рѣши да се оставжтъ и двѣтѣ тия прошения на Станя Савовъ безъ послѣдствие.

Прѣдседателствуващия Христо Ивановъ: Тѣй като никой не иска думата, полагамъ на гласуване. Молж ония отъ г-да прѣдставителитѣ, които сж съгласни съ заключението на комисията, щото и двѣтѣ прошения на Станя Савовъ, отъ гр. Османъ-Пазаръ, да се оставжтъ безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Оставятъ се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Георги Йв. Михайловъ: Прогшение отъ нѣколко градски и селски общини отъ Каваклийската околия, Сливенски окръгъ. Казватъ, че околията имъ се състои отъ 42 села и се намирала на Юго-Источния край на Княжеството, и го считатъ като единъ отъ най-главнитѣ стратегически пунктове на нашето Княжество. Но, съ съжаление, се произнасятъ, че до сега не било нищо направено за тая околия. Нито едно шосе не било прокарано до сега, вслѣдствие на което населението прѣтърпѣвало голѣми загуби. Зимно врѣме хората нѣмали възможность да се съобщаватъ съ другитѣ главни градове, вслѣдствие на което, лѣтно врѣме били принудени да продаватъ съ евтини цѣни своитѣ произведения. Молжтъ, да се погледне съ добро око отъ страна на правителството и къмъ този край и да се рѣши, щото прѣзъ тѣхната околия да се прокара желѣзно-пжтна линия, или ако това не е възможно, тѣ молжтъ на държавенъ счетъ да се направжтъ поне двѣ шосета: едното отъ Ямболъ до Каваклии, а другото отъ Каваклии до Карабунаръ. Направата на шосето Карабунаръ—Каваклии тѣ искатъ да стане на държавенъ счетъ за туй, защото едно, че щѣло да прѣминава прѣзъ районитѣ на три окръжия, и второ, че окръжнитѣ съвѣти не били въ положение да го направжтъ и, ако се оставело да се чака отъ тѣхъ, то щѣли да отиджтъ още 20 години и тѣ пакъ ще бждели въ сжщото положение, въ каквото били и сега.

По отношение прокаранieto на желѣзно-пжтна линия въ тази околия, комисията намира, че е работа на Министерството. Министерството трѣбва да изучи нуждитѣ на тази околия и ако намѣри за добръ може да рѣши да се прокара желѣзно-пжтна линия.

Сега, по отношение на двѣтѣ шосета, за които молжтъ да се направжтъ на държавна смѣтка, комисията рѣши: да се прѣпоржча на Министерството на Общитѣ Сгради, Пжтищата и Съобщенията да изучи и, ако въ дѣйствителность тия шосета сж отъ такава голѣма важность, за каквато ги прѣдставляватъ просителитѣ и, ако дѣйствително самитѣ окръжни съвѣти не ще бжджтъ въ състояние да ги направжтъ, да се прѣпоржча на Министерството, ако има възможность, да се распореди за направата имъ.

Прѣдседателствуващия Христо Ивановъ: Понеже никой не иска думата, ще положж на гласуване. Молж ония, отъ г-да прѣдставителитѣ, които сж съгласни съ

мнѣнието на комисията, споредъ както се докладва отъ г-на докладчика, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Приема се заключението на комисията.

Докладчикъ Георги Ив. Михайловъ: Прѣдложение отъ Министерството на Общитѣ Сгради, Пжтищата и Съобщенията, придружено съ докладъ до Ныгово Царско Высочество Княза, съ което прѣдложение моли да се счете за загуба на хазната, на държавното съкровище, сумата 600 л., отпуснати на бившия Софийски окръженъ инженеръ В. Луцки. Прѣзъ 1885 год. по три платежни заповѣди били му отпуснати 750 л. Слѣдъ отстранението му отъ длъжностъ и послѣ, при разглеждане смѣтките на Софийското окръжно ковчежничество отъ Върховната Смѣтна Палата, се намѣрили оправдателни документи само за 150 л., а за 600 л. не съществували никакви оправдателни документи. Писано е било нѣколко пжти да се потърси бившиятъ Софийски окръженъ инженеръ Луцки, но не могло да се узнае неговото мѣстопрѣбивание. Напоследъкъ Министерството на Външнитѣ Работи явило, че се намиралъ въ Баку; но когато писали да се изиска, указало се, че и отъ тамъ заминялъ. Тѣй щото, нѣма възможностъ да се събере и вземе тая сума отъ 600 л.

(Прѣдсѣдателското мѣсто заема подпрѣдсѣдателътъ Петко В. Горбановъ.)

Прометарната комисия, като взе прѣдъ видъ, че слѣдъ всички направени постъпки отъ страна на Министерството нѣма възможностъ да се събере тази сума отъ бившия Софийски окръженъ инженеръ В. Луцки, рѣши да се счита като загуба на държавното съкровище.

Прѣдсѣдателствующий Петко В. Горбановъ: Тѣй като никой не иска думата, ще дамъ на гласуване. Ония отъ г-да прѣдставителитѣ, които приематъ рѣшението на комисията по прѣдложението на Министерството на Общитѣ Сгради, Пжтищата и Съобщенията, щото сумата 600 л., отпуснати на бившия Софийски окръженъ инженеръ В. Луцки, да се счита за загуба на държавата, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Приема се да се счита за загуба на държавното съкровище сумата отъ 600 л., отпусната на инженера В. Луцки.

Докладчикъ Янко В. Симеоновъ: Г-да народни прѣдставители! Ще ви докладвамъ слѣдующитѣ прошения, върху които се е произнесла прометарната комисия. По редътъ си иде най-първо заявлението отъ бившия поборникъ Янко Андроновъ, родомъ отъ гр. Горна-Орѣховица, живущъ въ гр. Русе, за да му се отпусне отнетата пенсия. Казва, по рѣшение на Министерството на Вътрѣшнитѣ Работи, прѣзъ 1893 год. отпусната му била пенсия 1.200 л. годишно, която и получавалъ до 1-й Августъ 1896 год. Слѣдъ това, пенсионниятъ свѣтъ му отнелъ тази пенсия, като му испратилъ и прѣписъ отъ своето рѣшение. Въ своето заявление казва, че прилага прѣписъ отъ рѣшението на пенсионния свѣтъ, но подобно нѣщо нѣма, както и едно друго свидѣтелство казва, че прилага, но комисията не го намѣри при заявлението. Така щото, въ заключение, казва този човѣкъ, че билъ поборникъ съ оръжие въ ржка, билъ въ

четата на Хаджи Ставри, който воювалъ въ врѣме на Руско-Турската война.

Но, както казахъ, понеже нѣма никакви документи при заявлението му, комисията се произнесе да се остави прошениято му безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствующий Петко В. Горбановъ: Ще се гласува. Ония отъ г-да прѣдставителитѣ, които сж съгласни съ заключението на комисията по прошениято на Янка Андроновъ, отъ гр. Горна-Орѣховица, живущъ въ гр. Русе, щото да остане безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остава безъ послѣдствие.

Докладчикъ Янко В. Симеоновъ: Промение отъ Лукано Кончовъ, отъ с. Коприва, Никополека околия. При заявлението си прилага едно свидѣтелство и казва, че билъ раненъ въ врѣме на Сърбско-Българската война въ 1885 год., и че съ указъ отъ 6-й Февруарий 1896 год. му била отпусната пенсия въ размѣръ 240 л. годишно, но не била достатъчна за да прѣхранва сѣмейството си, и затова моли да се увеличи.

Комисията, като разгледа това прошение, намѣри го за неоснователно и рѣши да се остави безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствующий Петко В. Горбановъ: Ще се гласува. Който приема заключението на комисията, което е, прошениято на Лукано Кончовъ, отъ с. Коприва, Никополека околия, да се остави безъ послѣдствие, да си вдигне ржката. (Болшинство.) Остава се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Янко В. Симеоновъ: Заявление отъ Цана х. Парлапанова, отъ гр. Габрово, живуща въ София. Съ това си заявление тя казва, че, като стара домакиня, имала възможностъ да изучи разни домашни ржкодѣлия, нѣкои отъ които била изложила въ Пловдивското и Анверското изложения. Понеже се готвяла да изложи нѣкои ржкодѣлия и въ Парижкото изложение прѣзъ 1900 год., но нѣмала срѣдства, тя моли Народното Събрание да ѝ отпусне за тази цѣль една парична помощъ.

Комисията, като разгледа туй заявление, намѣри го за неоснователно и го остави безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствующий Петко В. Горбановъ: Понеже никой не иска думата, ще дамъ на гласуване. Който е съгласенъ съ мнѣнието на комисията, щото прошениято на Цана х. Парлапанова, отъ гр. Габрово, да се остави безъ послѣдствие, да си вдигне ржката. (Болшинство.) Остава се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Янко В. Симеоновъ: Промение отъ Гинка Ангелова, отъ гр. Шуменъ. Съ това си прошение просителката казва, че нейниятъ мъжъ билъ опълченецъ, слѣдъ това билъ служащъ при Шуменското Градско-Общинско Управление и, най-послѣ, както казва, се билъ поминалъ минжлата година. Били му отпуснати 30 дюлюма ниви за обработване и, освѣтъ тия ниви, въ началото на 1898 год. му била отпусната една пенсия въ размѣръ на 33 лева. Понеже тази пенсия била недостатъчна за да прѣхранва сѣмейството си, просителката моли Народното Събрание да увеличи пенсията ѝ.

Комисията, като разгледа това прошение, остави го безъ послѣдствие, като неоснователно.

Прѣдсѣдателствуващия Петко В. Горбановъ: Понеже никой не иска думата, ще дамъ на гласуване. Който е съгласенъ, щото докладваното прошение на Гинка Ангелова, отъ гр. Шуменъ, съ което иска да се увеличи пенсията ѝ, да се остави безъ послѣдствие, моля да си вдигне ржката. (Болшинство.) Оставя се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Янко В. Симеоновъ: Промение отъ Ивана Костовъ, отъ Херцеговина, живущъ въ София. Той казва, че прѣзъ 1875 год. билъ опълченецъ въ Босна и Херцеговина, послѣ прѣзъ 1876 год. участвувалъ въ Сърбско-Турската война, а въ 1877 год. — въ Русско-Турската война, обаче при прошеніето си не прилага никакви свидѣтелства, отъ които да се вижда, че е участвувалъ въ тия битки. Но, макаръ и да нѣма такива свидѣтелства, той казва, че му били отпуснати 20 дюлюма ниви, отъ които, прѣди нѣколко години, Военното Министерство му отнело половината, като въ замѣна му била дадена друга земя въ Плѣвенско. Сега той казва, че нѣмалъ възможность да отива чакъ въ Плѣвенъ да обработва тая земя и заради туй иска да му се отпусне пенсия.

Комисията, като взе прѣдъ видъ, че веднажъ просителътъ удовлетворенъ съ земя, то прошеніето му се явява неоснователно и на това основание го остави безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствуващия Петко В. Горбановъ: Понеже никой не иска думата, ще дамъ на гласуване. Моля ония г-да прѣдставители, които сж съгласни, щото докладваното прошение на Никола Костовъ, съ което иска да му се отпусне пенсия, да се остави безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Оставя се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Янко В. Симеоновъ: Промение отъ Димитра Ивановъ Шумналь, отъ гр. Вѣла, Русенски окръгъ. Той казва, че съ указъ подъ № 97, отъ 10-й Май 1897 год., му била отпусната една пенсия въ размѣръ на 26-30 л. мѣсечно за 18-годишно учителствуване. Понеже съ тази пенсия не могълъ да прѣхранва дѣцата си, той моли Народното Сѣбрание да увеличи пенсията му съ нѣщо повече.

Комисията нѣмаше основание да уважи исканіето на просителя и затова остави прошеніето му безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствуващия Петко В. Горбановъ: Понеже никой не иска думата, ще дамъ на гласуване. Моля ония г-да прѣдставители, които сж съгласни, щото докладваното прошение на Димитра Ивановъ Шумналь, отъ гр. Вѣла, съ което иска да се увеличи пенсията му, да се остави безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Оставя се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Янко В. Симеоновъ: Промение отъ Йосифа Кънчевъ, отъ с. Ковачица, Ломска околия. Той казва, че прѣзъ врѣме на Сърбско-Българската война билъ редовенъ войникъ и въ едно сражение билъ нараненъ съ куршумъ въ лѣвия кракъ, за което, съ указъ отъ 6-й Февруарий 1896 год., подъ № 17, му била опрѣдѣлена пенсия въ размѣръ на 20 лева мѣсечно. Понеже тази пенсия му била недостатъчна, за да може да прѣхранва сѣмейството си, той моли Народното Сѣбрание да му ѝ увеличи въ размѣръ на 50 лева.

Комисията, като взе прѣдъ видъ, че съществува специаленъ Законъ за пенсиятъ, намѣри прошеніето му за неоснователно и го остави безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствуващия Петко В. Горбановъ: Понеже никой не иска думата, ще дамъ на гласуване. Моля ония г-да прѣдставители, които сж съгласни, щото докладваното прошение на Йосифа Кънчевъ, съ което иска да се увеличи пенсията му, да се остави безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Оставя се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Янко В. Симеоновъ: Промение отъ пенсионерката Дона Д. Попова, съпруга на починалия старъ дѣятелъ Д. Поповъ, отъ гр. Карлово. Зарадъ заслугитъ на мъжа ѝ Димитръ Поповъ, била ѝ опрѣдѣлена една пенсия въ размѣръ на 367 л. и 66 ст. годишно; но понеже съ неѣ тя не могла да издържа сѣмейството си, затова моли Народното Сѣбрание да ѝ отпусне една инвалидна пенсия, ако не отъ I разредъ, то поне отъ II разредъ, за да може да прѣкара старинитъ си по-спокойно.

Комисията нѣмаше основание да уважи това исканіе на просителката и остави прошеніето ѝ безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствуващия Петко В. Горбановъ: Понеже никой не иска думата, ще дамъ на гласуване. Моля ония г-да прѣдставители, които сж съгласни, щото докладваното прошение на Дона Д. Попова, съ което иска да ѝ се отпусне инвалидна пенсия, да се остави безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Оставя се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Янко В. Симеоновъ: Промение отъ Марина Нейковъ, отъ гр. Свищовъ, поборникъ отъ четата на х. Димитра и Стефанъ Караджа. Този човѣкъ моли да се увеличи пенсията му отъ 600 л. на 1200 л. годишно, колкото билъ получавалъ прѣди 1895 год., защото съ тия 600 л. не могълъ да поддържа сѣмейството си.

Комисията, като взе прѣдъ видъ, че на просителя е опрѣдѣлена веднажъ една пенсия отъ 600 л. годишно, намѣри прошеніето му за неоснователно и го остави безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствуващия Петко В. Горбановъ: Понеже никой не иска думата, ще дамъ на гласуване. Моля ония г-да прѣдставители, които сж съгласни, щото докладваното прошение на Марина Нейковъ да се остави безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Оставя се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Янко В. Симеоновъ: Промение отъ Пенка Георгиевъ, отъ гр. Берковица. Като прилага едно медицинско свидѣтелство, едно удостовѣрение отъ мѣстното общинско управление и друго удостовѣрение отъ нѣколко души жители на гр. Берковица, този човѣкъ казва, че прѣзъ врѣме на Русско-Турската война, когато били наближили турскитъ войски до балкана съ цѣль да заобиколятъ Петроханъ, той успѣлъ да дойде въ София и да съобщи на правителството. На пѣти за София като сръбци нѣколко души турци, които карали заграбенъ отъ селата добитъкъ за повече отъ 100.000 л., той, заедно съ нѣколко души другари, успѣлъ да вземе този добитъкъ отъ рѣцѣтъ на турцитъ и го прѣдалъ на българското правителство.

Зарадъ тази услуга и понеже на стари години останалъ поврѣденъ въ очитъ си, той моли Народното Събрание да му опрѣдѣли една пенсия, за да може да прѣкара старинитъ си по-охолно.

Комисията не можеше да уважи молбата на просителя, понеже, ако има заслуги, той може да се отнесе до пенсионния съвѣтъ и затова остави прошенieto му безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствующий Петко В. Горбановъ: Понеже никой не иска думата, ще дамъ на гласуване. Моля ония г-да прѣдставители, които сж съгласни, щото докладваното прошение на Пенка Георгиевъ да се остави безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остава се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Янко В. Симеоновъ: Прогшение отъ Христа Мариновъ, отъ с. Сѣново, Разградска околия. Той казва, че, като четникъ по желѣзно-пѣтната линия Русе — Варна, се билъ поврѣдилъ и слѣдъ 2—3 годишно болѣдувание едва сега се повдигналъ и почналъ да ходи съ патерици. Прѣзъ 1895 год. билъ подалъ прошение до Министерството на Общитъ Сгради, Пжтищата и Съобщенията за да му се опрѣдѣли една каква-годѣ пенсия; но понеже и до сега не му било съобщено какво е станало съ това му прошение, моли Народното Събрание да се направи нуждното распорѣждане за удовлетворение молбата му.

Комисията, прѣдъ видъ на това, че при прошенieto на просителя нѣма приложени никакви доказателства, остави го безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствующий Петко В. Горбановъ: Понеже никой не иска думата, ще дамъ на гласуване. Моля ония г-да прѣдставители, които сж съгласни, щото докладваното прошение на Христа Мариновъ да се остави безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остава се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Янко В. Симеоновъ: Прогшение отъ Георги Трендафиловъ, отъ гр. Дубница. Просителътъ казва, че се намиралъ въ свѣршено бѣдно положение; притѣжавалъ само една градина, върху която почналъ да строи къща и доколкото му стигали материалнитъ срѣдства доискаралъ ъж до единъ редъ; обаче, като нѣма срѣдства да ъж доискара докрай и да се прѣнесе съ дѣцата си да живѣе въ неж, отнася се до почитаемото Народно Събрание и моли да му отпусне една помощ отъ 4—500 л.

Комисията намѣри прошенieto за неоснователно и го остави безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствующий Петко В. Горбановъ: Ще се гласува. Който приема прошенieto на Георги Трендафиловъ да остане безъ послѣдствие, да си вдигне ржката. (Болшинство.) Остава безъ послѣдствие.

Докладчикъ Янко В. Симеоновъ: Заявление отъ Елисавета В. Тонджорова, изъ гр. Пловдивъ. Тази госпожа прилага къмъ прошенieto си едно удостовѣрение, че е подпомагала много бѣдни въ Русско-Турската война и въ Сърбско-Вѣлгарската, друго едно свидѣтелство отъ Пловдивското Градско Общинско Управление; второ едно сви-

дѣтелство отъ сжщото управление; друго свидѣтелство отъ нѣколко стѣбди и една брошура съ краткъ изводъ на нейната дѣятелност. Тя казва, че прѣзъ врѣме на двѣтъ войни тя е прибирала доста бѣдни, давала имъ цѣрове и мѣгла и като казва, че Народното Събрание е отпуснжло на нѣкой си д-ръ Владоса 3,000 л. пенсия и че тя може би е заслужила повече отъ него, и като е въ бѣдно положение, моли да ъ се гласува една пенсия.

Комисията намѣри, че нѣма основание да ъ се отпусне пенсия и остави прошенieto безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствующий Петко В. Горбановъ: Ще се гласува. Който е съгласенъ, щото прошенieto на Елисавета Тонджорова да остане безъ послѣдствие, да си вдигне ржката. (Болшинство.) Остава безъ послѣдствие.

Г-нъ докладчикътъ Янколъ Донковъ има думата.

Докладчикъ Янколъ Донковъ: Послѣдвало е, г-да народни прѣдставители, едно прошение отъ Анто̀на Кескиновъ, Бургазски жителъ. Просителътъ казва, че прѣзъ 1896 год. наелъ Айтоскитъ бани за 50.000 л.; тази сума исплащалъ редовно, но прѣзъ 1897 год. послѣдвало наводненieto, което не дало възможност на посѣтителитъ да посѣщаватъ банята, отъ което нѣщо послѣдвали голѣми загуби. Прогшение е било испратено на Финансовото Министерство; то испратило на мѣстото финансовия чиновникъ, който констатира, че загубата възлизала на 5.800 л., но министерството дава мѣние, че трѣбва да се приеме загубата му отъ 4—5.000 л.

Комисията разгледа тѣтелно въпроса и дойде до заключение, че просбата на Кескинова дѣйствително трѣбва да се уважи и прие да му се опростижтъ само 4,000 л. Моля почитаемото Събрание да приеме това рѣшение на комисията, което е доста справедливо.

Прѣдсѣдателствующий Петко В. Горбановъ. Който приема рѣшението на комисията, щото на Анто̀на Кескиновъ да се опростижтъ 4.000 л., да си вдигне ржката. (Болшинство.) Опрощаватъ се.

Г-нъ докладчикътъ Райко Йончевъ има думата.

Докладчикъ Райко Йончевъ: Г-да народни прѣдставители! Ще ви докладвамъ нѣколко прошения, разгледани отъ финансовата комисия.

Първо, прошение отъ Коля Добревъ, отъ с. Юрик-лери, Кесаревска околия, синъ на покойния Добри Колевъ. Добри Колевъ е билъ гарантъ на Добри и Цаню Михайлови, обвинени въ кражба на два вола, и като не можалъ да ги прѣдстави на сжда, била му опрѣдѣлена една глоба отъ 500 л.; отпослѣ Добри Колевъ умрѣлъ, но излѣзълъ изпълнителенъ листъ, съ който приставътъ е искалъ да събере отъ сина му глобата 500 л. и 10 л. сждебни разности. Синътъ моли да му се опростижтъ тия пари. Отъ събранитъ свѣдения се констатира, че Колю Добревъ е глухонѣмъ, че е сакатъ въ устата и ржцѣтъ, че е бѣденъ и че не може да се събере тази сума. Министерството на Финанситъ дава мѣние да се опрости и комисията рѣши да ви моли да ъж опростите.

Прѣдсѣдателствующий Петко В. Горбановъ: Ще се гласува. Който е съгласенъ да се опрости на Коля До-

бравъ сумата 500 л. и 10 л. глоба и съдебни разноси, да си вдигне ржката. (Болшинство.) Опрощава се.

Докладчикъ Райко Йончевъ: Прошение отъ Стефана Пеневъ, отъ с. Калипетрово, и Желѣзко Бѣлчевъ, отъ с. Кочина, Силистренска околия. И тѣ сѣщо били гарантѣ за нѣколко цигани, обвинени въ кражба, които се отклонили въ Добруджа и когато сѣ ги повикали въ сѣда, не сѣ се явили. Сѣдѣтъ опрѣдѣлили 800 л. глоба на поржчителитѣ; послѣднитѣ отиватъ въ Добруджа и съ помощта на ромѣнскитѣ власти довеждатъ обвиняемитѣ, сѣдѣтъ ги осѣжда, излѣжаватъ наказанието си, но отъ тѣхъ като поржцителѣ искатъ да съберѣтъ сумата 800 л. Молѣтъ Събранието да имъ ѣ опрости. Министерството ходатайствува тоѣе да имъ се опрости.

Комисията се съгласи да имъ се опрости сумата отъ 800 л.

Прѣдсѣдателствующий Петко В. Горбановъ: Ще се гласува. Който приема мнѣнието на комисията, щото на просителитѣ Стефанъ Пеневъ и Желѣзко Бѣлчевъ да се опрости глобата отъ 800 л., да си вдигне ржката. (Болшинство.) Опрощава се.

Докладчикъ Райко Йончевъ: Прошение отъ Юрдана Неновъ и Николина Ненова, отъ гр. Татаръ-Пазарджикъ. Просителитѣ Л. Неновъ казва: прѣзъ 1878 год., прѣзъ освободителната война за насъ, когато турското правителство слѣдъ дадената амнистия ме прати на заточение въ Азия, подозрѣвъ въ участие на възстанието, оставихъ кѣща съ покѣщнина въ Татаръ-Пазарджикъ; при дохаждаването на руситѣ, турцитѣ ѣ изгорихъ съвършено, жена ми и дѣцата ми се подслонили въ турска кѣща; като излѣзе една комисия слѣдъ Санъ-Стефанския договоръ да ми опрѣдѣли загубитѣ, даде ми се едно възнаграждение да си построѣмъ кѣща; тази сума отъ тогава до сега възлиза на 927 л. и 13 ст. съ разносикитѣ по завеждане дѣло; осѣденъ съмъ и наложенъ е запоръ на кѣщата; искамъ опрощаванieto имъ. Отъ свидетелствата, които сѣ приложени, и отъ свѣденията, които има, просителитѣ дѣйствително заслужаватъ помощъ, но комисията, като има прѣдъ видъ, че Юрданъ Неновъ за своитѣ страдания е награденъ съ пенсия отъ 118 л. мѣсечно, остави прошениято безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствующий Петко В. Горбановъ: Който е съгласенъ съ мнѣнието на комисията, щото прошениято на просителитѣ Юрданъ Неновъ и Николина Ненова да остане безъ послѣдствие, да си вдигне ржката. (Болшинство.) Остава безъ послѣдствие.

Докладчикъ Райко Йончевъ: Прошение отъ Величко Т. Аврамовъ, Грудъ п. Стаматовъ, Стоянъ Ивановъ, Миню Ивановъ и Георги Калканджиевъ. Просителитѣ били прѣселени въ Вургазско отъ Турско; молѣтъ Народното Събрание да имъ отпусне по два декара мѣсто въ гр. Созополъ, до пристанището. Отъ свѣденията, които имаме, се вижда, че това мѣсто, което искатъ, било подарено на църквата въ гр. Созополъ. За това, комисията даде мнѣние да се остави прошениято безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствующий Петко В. Горбановъ: Ще се гласува. Който е съгласенъ това прошение да остане безъ

послѣдствие, да си вдигне ржката. (Болшинство.) Остава безъ послѣдствие.

Докладчикъ Саулъ Камбосевъ: Запасниятъ подпоручикъ Димитръ Геновъ изъ гр. Казанлъкъ, съ едно заявление до Народното Събрание моли, на основание чл. 64-й, отъ Закона за устройството на въорѣженитѣ сили, да му се отпусне заплатата за врѣмето, когато е билъ виканъ да отбие службата си въ запаса въ 23-й Шипченски полкъ. Въ чл. 64-й отъ Закона за въорѣженитѣ сили е казано: (Чете.) „Офицеритѣ отъ запаса и кандидатитѣ за запасни офицери, когато сѣ повикани на обучение, ако състоятъ на държавна или общинска служба, получаватъ заплатата си отъ вѣдомството, по което служатъ и за врѣме на обучението се считатъ въ отпускъ и си запазватъ мѣстата, които сѣ заемали“. Понеже този запасенъ подпоручикъ билъ междуселски пощенски куриеръ, то, на основание чл. 15-й, отъ Правилника за междуселскитѣ куриери, трѣвало да остави на мѣстото си човѣкъ, който да го замѣсти, като му плати възнаграждение. Понеже било мѣчно да намѣри подходяще лице, то намѣрилъ най-послѣ лице, на което далъ цѣлата си заплата. За туй моли, понеже нищо не му останѣло отъ заплатата, да му се отпусне заплатата отъ държавата.

Комисията намѣри, че Димитръ Геновъ нѣма основание за подобна претенция и остави прошениято му безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствующий Петко В. Горбановъ: Ще се гласува. Молѣмъ ония г-да прѣдставители, които приематъ мнѣнието на комисията, щото прошениято на запасния подпоручикъ Димитръ Геновъ, отъ гр. Казанлъкъ, да се остави безъ послѣдствие, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остава се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Саулъ Камбосевъ: Военното Министерство, Щабъ на армията, съ отношение до Народното Събрание, № 6.446/1.733 отъ 30-й Октомврий 1898 год., моли да се одобри, на основание чл. 66-й отъ Конституцията, приеманieto на българска служба чуждитѣ подданици Алфонсъ Брионъ и Ивесь Брозекъ, първия за машинистъ-торпедистъ, а втория за торпедистъ въ българската флотилия, понеже тѣхното приемане е станѣло съ разрѣшение отъ Министерския Съвѣтъ, на основание конвенцията, сключена между българското и френското правителство. Министерството моли това приемане да се счита отъ 16-й Май тази година.

Комисията намира, че има значение да бѣдѣтъ назначени отъ тая дата и моли Народното Събрание да одобри приеманieto на тия чужденци на българска служба.

Прѣдсѣдателствующий Петко В. Горбановъ: Ще се гласува. Молѣмъ ония г-да прѣдставители, които одобряватъ приеманieto на държавна служба по морската часть, отъ 16-й Май тази година, французскитѣ подданици Алфонсъ Брионъ и Ивесь Брозекъ, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Удобрава се.

Дневниятъ редъ се исчерпа. За дневенъ редъ въ Понедѣлникъ ще се поставѣтъ прѣдварително съобщенитѣ въпроси и продължение отъ вчерашния дневенъ редъ.

Има едно отношение отъ Военното Министерство, съ което моли Народното Събрание да разрѣши да се даде подъ сждъ прѣдставителтъ Атанасъ Краевъ. Ще се тури на дневенъ редъ за въ Понедѣлникъ.

Раденко Николовъ: Азъ прѣдлагамъ да се тури на дневенъ редъ Законътъ за допълнение на Закона за земле-

дѣлческитѣ каси, защото е доста важенъ и би трѣбвало да мине въ настоящата сесия.

Прѣдсѣдателствующий Петко В. Горбановъ: Ще се тури на дневенъ редъ, когато заяви комисията, че е готова. Вдигамъ засѣданието.

(Затворено въ 4 часа послѣ пладнѣ.)

Прѣдсѣдателъ: Д-ръ Георги Янколовъ.

Подпрѣдсѣдатели: { Христо Ивановъ.
Петко В. Горбановъ.
Георги Губидѣльниковъ.

Секретари: { Петръ Папанчевъ.
Жеко Ив. Жековъ.
Петръ К. Бобчевски.
Лука Братановъ.
Никола Ив. Козаровъ.

Секретари: { Иванъ М. Лировъ.
Иванъ Пецовъ.
Стефанъ Ивановъ.
Георги Н. Юруковъ.
Василъ Ив. Димчевъ.

Секретари: { Боби Лафчиевъ.
Христо Теодоровъ.
Георги Ив. Михайловъ.
Янколъ Донковъ.
Данчо В. Пишмановъ.

Началникъ на Стенографическото Бюро: Хр. П. Константиновъ.